

Αμερικής Ελπιδοφόρος: Ο Θεός μας κρατάει με φωτεινή και δυνατή αγάπη

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

Την Εγκύκλιό του για την λαμπροφόρο ημέρα του Πάσχα εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος τονίζοντας το σωτήριο γεγονός της Αναστάσεως με αναφορές στη σημειολογία της ορθόδοξης απεικόνισής της.

Η εγκύκλιος του Αμερικής Ελπιδοφόρου για το Πάσχα:

«Συνανέστησας παγγενή τον Αδάμ, αναστάς εκ του τάφου».

(Κανόνας του Πάσχα, ωδή 6η).

Προσφιλείς αδελφοί και αδελφές εν τω αναστάντι Χριστώ,

Χριστός ανέστη!

Το μέγιστο γεγονός στην ιστορία του ανθρωπίνου γένους, δηλαδή η ανάσταση εκ των νεκρών του Κυρίου μας Ιησού Χριστού συντελέσθηκε χωρίς την παρουσία

μαρτύρων τη νύχτα εκείνη. Οι σταυρωτές του, που έβαλαν φρουρούς για να σιγουρευτούν ότι κανείς δεν θα αγγίξει τον σφραγισμένο λίθο που σκέπαζε τον τάφο του, ένιωσαν μόνο τον σεισμό και έδωσαν ψευδή μαρτυρία για τα γεγονότα εκείνης της νύχτας (Ματθ. κζ΄ 62-66). Όμως ο αναστημένος Κύριος δεν χρειαζόταν να αποκυλήσει τον λίθο και να παραβιάσει τη σφραγίδα, καθώς η ανάστασή του υπερβαίνει κάθε ανθρώπινη λογική κατανόηση. Ο σεισμός έγινε και ο λίθος αποκυλίστηκε από τον άγγελο αποκλειστικά και μόνο για τους αποσβολωμένους στρατιώτες, τις μυροφόρες και τους απορημένους μαθητές του.

Η Εκκλησία, με τη θεόπνευστη σοφία της, μας προσφέρει μια αναπαράσταση αυτής της στιγμής στην εικόνα που φέρει τον τίτλο «Η Ανάστασις». Η διασημότερη εκδοχή αυτής της εικόνας παγκοσμίως, η οποία έχει εμπνεύσει αναρίθμητα αντίγραφα, βρίσκεται στο παρεκκλήσιο της Μονής της Χώρας στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί, ο ένδοξος και αναστημένος Κύριος της Δόξης ανασύρει τον Αδάμ και την Εύα από τους τάφους τους, κρατώντας τους όχι από το χέρι, αλλά από τον καρπό. Αυτή η δραματική λεπτομέρεια της λύτρωσης του ανθρώπου από το θάνατο και τον Έδη δείχνει, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, ότι «τη γαρ χάριτί εστε σεσωσμένοι» (Εφ. 2, 8). Διότι δεν απόκειται στη δική μας προσπάθεια να κερδίσουμε την αιώνια ζωή. Είναι η θυσία του σταυρού με κατάληξή της την ανάσταση, η οποία μας εισάγει στις μονές του ουρανού. Ο Θεός μας κρατάει με φωτεινή και δυνατή αγάπη! Δεν μας αφήνει να φύγουμε από κοντά του και δεν εξαρτάται από τη δική μας δύναμη για να κρατηθούμε κοντά του. Γιατί, όπως ξαναλέει ο απόστολος, «το ασθενές του Θεού ισχυρότερον των ανθρώπων εστί» (Α΄ Κορ. 1, 25).

Αγαπητοί μου χριστιανοί,

Εάν έτσι μας αγαπά ο Θεός, πώς άραγε εμείς οφείλουμε να αγαπάμε αλλήλους; Την περίοδο του Πάσχα, όταν ψάλλουμε «Συγχωρήσωμεν πάντα τη αναστάσει» (Δοξαστικό του όρθρου της εορτής), πώς μπορούμε να έχουμε αρνητικά συναισθήματα για τους άλλους; Ας κρατηθούμε ο ένας από τον άλλον και ας ανυψώσουμε αλλήλους με αγάπη, συμπόνια, συγχώρηση και έλεος. Διότι ο Θεός πρώτος μας ανύψωσε, ώστε να μοιρασθούμε την ύψωση αυτή της αγάπης με όλους γύρω μας. Μόνο τότε μπορούμε να ψάλλουμε με πληρότητα και ανεκλάλητη χαρά τον θριαμβευτικό πασχάλιο ύμνο «Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοις εν τοις μνήμασι ζών η χαρισάμενος».

Χριστός Ανέστη!